

MAGYAR TUDOMÁNYOS
AKADÉMIA KÖNYVTÁRA
BIBLIOTHECA ACADEMIAE
SCIENTIARUM HUNGARICAE
BUDAPEST KELETI KÖNYVTÁR
BIBLIOTHECA ORIENTALIS
COLL. KAUFMANN, B 206

-208

WEISZ Miksa

Néhai dr. Kaufmann Dávid tanár könyvtárának héber
kéziratai és könyvei. Összeáll. és ismerteti --.
Budapest, 1906. Alkalay ny. Pozsony. 199,80 p. 23 cm.

12

B
206
208.

1000 F00Y AR 3 60 FI

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
B. 206-8

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 206-8.

חלבות הריאה

עקרי פסקי דיני הריאה :
בסדור יפה וכולל . מעט
הנמות וקב האנות נדי
שיוכל כל אדם ללמד
בנקל ויזהר במעשה ידיו
אם בעל גוף הוא ישמע
הנבון וסלקח : חנרם
החכם הר מאיר לבית
מאיר יוויא נרפס פה
פיראה העיר הנדולה
והמפוארה בבית שמואל
ן אשברה המכונה
צרפתי

דיני הריאה חלקתים לכ' פרקים הפרק הא' סדרתי
 נויח' טרפיות סבדיאה יוקפרק הב' ס'
 סדר סאר דיני הריאה י נאכ' לקראות לכורק ענין ק'
 הסמוס כינר זכדוק וזה קחלי כעזר נור מוסיעי ומצלי

הפרק האחד יח' טרפיות שבדיאה אחת לאחת למצוא
 חשבון ויזכירם התלמיד תמיד על פה . וסי' ר' נן
 יחס . כסלע . חם . יעא . נחש . פי . דיאה . נקב .
 נימוק . יתרו . חלפ' . סמוכות . מסמסה . סרוחין .
 ליחה . ענורין . חסרה . מקצתה . יבשה . צמקה .
 אטום . נפוחה . התוך . שגוי מראות . וזה ביאורן
 באר היטב בסדר :

דיאה פי' דיאה שניקבה טרפה . בקחמות יש בדיאה
 ניקבו שניהם אפילו זה שלא כנגד זה טרפה .
 לפי שהדוח נכנסת בזה ויוצאת מזה . **ניקב** פי' אדר
 מסימפוני הריאה שניקב לחבירו טרפה . שחבירו

קשה ואינו מנין ואם נקב לבשר כשרה שהבשר רך ומגון
 כך הוא דעת כל הפרסקים ול' . אבל מלשון הרמבם
 ול' שכתב אפי' נקב לחברו טרפה נראה שסובר שיותר
 מגון חברו מהבשר דמיניה הוא אפי' שהבשר ספוגי
 ועכ' אומר אפי' נקב לחברו טרפה וכש' לבשר וצע'
 ושם יל' כי לדעת הר"ם ול' גב' סובר כשאר הפוסקי' ול'
 שאם ניקב לבשר כשרה והטע' שכתב אפי' לחברו שהיה
 דאזי שיאמר כגון שנקב לחברו כמו שמשגיגים עליו הוא
 מפני שסוף סוף חברו מנין עליו אם מעט ואם הרבה כ'
 נדאמרינן גבי בני מעם שנקב לחברו כשרה שחברו מנין
 עליו אפי' . בסימפון טרפה לפי שהוא קשה ואינו מגון
 נראוי זכהג שייך למומר אפי' לחברו אבל אם יאמר כגון
 שנקב לחברו דין הוא להיותה טרפה מפני שהוא קשה
 ואינו מגון ובאופן זה יובן לשון הר"ם ול' א' מסמפוני ה'
 הרקים שבבדיאה שנקב אפי' כנגד חברו שהוא דק ורך כ'
 כמוהו במקום שמתפצל ממנו טרפה ראין חברו אפי'
 שהוא רך מנין עליו וכש' שנקב אצל סימפון שהוא
 יותר עב ממנו שאינו סותם כלל אבל אם כשר הריאה
 סותם הנקב כשר כדעת רכולי עלמא . ובוה יובן לשון
 הרב הטב ואין תפישא עליו ממה שמשגיגים וכתב ב'
 בעל הגזרים ול' זן לער : **צמוק** פי' אחר מסימפונה
 צנימוק טרפה כיצד ריאה שנשפכה בקיתון אפי'
 קרום העליון שלה קיים בלא נקב אם נימוח אפי' סימפון
 אחר טרפה כיצד עושים ניקבין אותה בכלי שהוא שוע'
 באבר לבן

וכיצא בו אם נראה בה אפי' חוט אחר לכן בידוע שניסו
הסימפון וטרפה - יתרו פי' נתוספו האונות
במנינם והאונה היתרה היתה על גבה שהוא לעומת ה
הצלעות טרפה - אבל כלפי פנים לעומת הלב מותרת ל
לרעת הרם כס' ול' יוש מחמרים אפי' כלפי פנים והוא
שיוצא יהיה כמו עלה הרם אחר גפוחה - ושיעור עלה
הרם בצפורן אגודל ויש אומרים בפרק אמצעי אגודל -
והא היתה שלב בדרא ראוני טרפ' היינו דוקא שהיתה
שלה צורת אונה אבל אם נמצ' על גב הריאה מקום נקבה
כמו הר אין זה יתרת ובשרה נקראת גבשושית - חלפון
פי' נחלפו האונות ונמצאו ג' מן השמאל ושתים מן הימין
בלא ורד' או שהיה הודר עם הג' בעד שמאל טרפה - ש
שיא חסרה בעד ימין - ויא כי הורד אינה משלמת הוא'
ואינה עומדת בדרא ראוני ואם חסרה או נמצאו שתים
זכן אם ניקבה או נסרכה לכל מקום אפי' לנים שלה טרפה
- וס' לכל אשה יפנה וישוע ואפי' נסרכה אל הניס בלו
שום פילוש טרפה - ויש מתירין שהרבר מוכיח שזו היא
בראיתה ונותנין סמין כל איש שורר בביתו וטוב להחמיר
- הורדא אם אין לה ניס טרפה וס' ווי לחסרון ניס -
סמוכות פי' נסכנו האונות שלא בסדרן טרפה כגון
אונה א' שנסמכה לג' אפי' במקום חתוך
טרפה - והשעם לפי שהאונות מרחפות תמיד והאמצעות
סחפות בין השתים ומפרקת הסירכ' ואין סירכא בלא נקב
וכתפרק הסירכא נמצא שניקבה הריאה וטרפה -
מסמסה פי' המסמסה הריאה טרפה כגון שהוא

שלמה וכשהולין אותה נופלת חתיכות חתיכות טרפה -
סרוחים פי' נמצאו בה אביעבות או נמצאו בהן
מים סרוחים טרפה - ליחה פי' או
נמצאו בהן ליחה סרוחה טרפה - עכורין
פי' או נמצאו בהן מים עכורין אפי' שאינן סרוחין טרפה
והראש והרש' בא ול' מתירין ואפי' בעכורין וכרוחין
ולא הזכירו בדוקת הסימפון - חסרה פי' חסרה
הריאה או אונה מהאונות טרפה - כגון שנמצאת
אחת מן השמאל או שתים מן הימין טרפה - מקצתה
פי' חסר מקצת הריאה מנופה אפי' שלא
ניקבה הרי זו כמו שחסר מנין האונות וטרפה - יבשה
פי' שיבש מן הריאה אפי' כל שהוא עד שופך
בצפורן טרפה - צמקה פי' הכהמה שפחדה ויראה
עד שצמקה כולה אפי' שאינה יבשה טרפה -
אם פחדה בידו אדם כגון ששהטו לפניו בהמה אהרת
וכיצא בזה הרי זו כחסרה וטרפה - ואם פחדה בידו שמים
כגון ששמעה קול רעם או ראתה זיקים וכיצ' בזה מותרת
- וס' יראת ה' טהורה - כיצד בודקין אותה מושיבין
את הריאה במים מעת לעת - אם היה בזמן דקוד מ
מושיבין אותה במים פושרים ובנלי שאין המים מתמצין
מגבו ובזוליס כדרי שלא יוצגנו במהרה - יא' כגון כלי מ
מתכות אבל כלי חרס מתמצין כגבן אפי' שהן באבר -
ואם היה זמן ההום מושיבין אות' במים צונן כנלי שהמים
מתמצין מגבו כדרי שישארן קרים - אם חודה לברייתה
הרי זו בידו שמים ומותרת - ואם לא חודה לברייתה בידו

אדם היא וטרפה : אטום פי' נמצא בריאה מקום
אטום שאין נכנס שמה הרוח כשנזפחין א
אותה הרי זו ננקובה וטרפה : כיצד בודקין אותה קודם עין
אותו המקום שלא נתפח בשעת נפוחה בנחת שלא יקרע
וינקוב רק מהקרום ולא לתוך הבשר אם נמצאת מוגלה
בשרה . ואם לא נמצאת בו ליחה נותנין עליו מעט דוק
או תבן או נוצה אם נתנדנד בשרה שהרי הרוח בא שם
ואם לא נתנדנד טרפה : נפוחה פי' נמצאת הריאה
נפוחה ועומדת טרפה שור תוספת משונה כ
בגופה והתוסף בגוף כחסרון כמו שאמרנו במנין האונות
חתוך פי' נמצאת הריאה כולה שתי ערוגות ואין
לה חתוך אונים טרפה . או שנמצאו שתי
אונות כאוקה אחת בלי רפרש ביניהם כלל טרפה . לרשי
זל הפרש ניכר ולהרמב"ם זל בעלה הרס : שינוי
מראות פי' ה' מראות פסולות יש בריאה וסי'
כלל דם לא תאכלו פי' ביעתא כשותא
לכשרא דיותא מוריקא . פי' בעין חלמון ביצה בעין
משות פי' רבינו האי זל שהוא בעין חוטין ירקרקים
בעין בשר בעין דיו וסי' אל תראוני שאני שחור חורת .
בעין מוריקא והיינו חריע והוא צבע שצובעין בו הבגדים
רוביית בלעו : זל מראות מותרות יש בריאה וסי' טובם
בחי' פי' בחול הציר דם ק' כבד : אם יש כל שהו
מהמראות הפסולות בריאה טרפה : ויא ברובה זרת
עשה מעשה והכשיר במקצתה משום דהדרא ברייא
והראבר זל אמר בגולה : ונהג להחמיר בכל שהו כרעת

הרמב"ם זל והוא שעומדת באותו מראה אחר שנזפחין
אותה וממדיסין בה ואם חורה לכרזה המותר בשרה .
עד הנה ביאור היח טרפיות שבריאה על אותיות הסמן
במספרין כמשפטן .
הפרק הב' בשאר דיני הריאה . בועה בשפולי
ריאה אם יש בשר מקיף כל שהו
מכל צד בשרה : ואם לאו הרי היא כיתרת וכל דיתר
בגטול דמי וטרפה : איזו היא שיפול יא' שהשיפו' האמיתי
היא השפה התחתונה מהאומה ויא' כי כל החרודין כ
נקראים שפול וטרפות השפול נוהג גם באונות : שתי
בועות סמוכות זו לזו אפי' מלאות מיס זנים טרפה ואם
היא אחת ונראית כשתיים נוקבין אותה אי שפכי ארדרי
אחת היא ובשרה : והא דאסרינן תרי בועי דסמכי להרדי
וכן בועה בשיפולי ריאה היינו דוקא בועות שיש בהן
מוגלא אבל אין בהן מוגלא אלא קשין כאבן אינן אסורין
לא בסמכי ולא בשפולי והן נקראים טגרי . ובמים זנים
יש מתירין בשפולי ובסמכי . ורבו המטריפין : בועה
הנכרת משני עברי הריאה כתבו ר' יחיאל זר' שמואל הלוי
זל שנוקבין אחת אי שפכי ארדרי טרפה דחיישנין שמא
נימוחו הסמפוטות ואם לאו בשרה : גסרכו האונות
כמצר החזה בבשר שבין צלע לצלע ולא ידענין בהו מ
רעותא דנקב בשרה : ויש מטריפין ומצדיכין נפוחה ער'
במה נקרא מצר החזה עד מקום שכלה מראית הצלעות
ומשם ואילך יש בעין בשר והוא החזה ומנקרים שם ו
ולמטה חוט של דם ועד אותו החוט נקרא דופן ואם

נסרנו שם במקום שכלה מראית העלעות ששם ההזה
טרפה ונכ' אם נסרנו למטה במקום שמקרוין חוט של
רס הוא שומן הנדגרת וטרפה ו**מ'צ'ר** יהיה נקרא ה'
צלעות למטה שהם כנגד האונות ויא' רד' ולמעלה כי
כנגד האונות נקרא רוחב החזה **ס'ר כ'א** מן האונה במצר
החזה לבשר ולעצם שבעלעות והמירכא רבוקה בשתייהן
טרפה והרמ'בס'ול' כתב אבא בארי מן האוסרון ואני
מן המתירין כיון שהאונות במצר החזה והמחמירת
תבא עליו ברכה **נסרכו** האונות נסרון מא' לב' מחיתוך
להיתוך בשרה שמנינה עליה אבל כאופן אחר כנון מ'
מחירוד להרוד או מנב לבג או מהרוד להיתוך הכל טרפה
כתב הר' זל' הא דשרינן תרו אנו דסרינו להרדי
דוקא שנסרבת זו לזו למט' מחצים לצד העקד של האונות
אבל אם נסרכו למעלה מחצים לצד ראשם זהו נקרא
שלא נסרון וטרפה: **נסרכה** האונה אל האומה
מחתוך להתוך יש מתירין ויש מטריפין מטעם שהאומה
היא כרוחב החזה ומתנויע' לכאן ולכאן ומתפרק' הסירכ'
ואין סירכא בלא נקב ובהתפרק הסירכא נמצא שניקבה
הריאה נדלעיל והריאה שניקבה בין האונות בכל מקום
מבנה טרפה דדוקא סירכא מאונה לאונה מחתוך לחתו'
בשרה ששם לא נחוש שיבא לינקב שהם במצר החזה
א'ומה שנסרבה לרופן בכל ענין אפי' עי' מנה כדופן
טרפה וס' **אומה** הרשעה והרא'ש הנשיר עי' מנה
ממש נכרת **א'ומה** או אונ' שנסרכ' בשומן הלב ולטרפשו
להדת ולנדגרת או לשומן שאחורי הערוגות וכן אם נ

נסרנא לשרדא או לטרפוש דכבר טרפה . טרפוש חכמה
שנסרך לצלעות בשר . וטרפוש הכבר שנקב נקב מפולש
טרפה . ריאה הסרוכה לטרפוש הכבר טרפה : **ס'ר כ'א**
תלויה ואינה רבוקה למקום אחר כשרה ולדעת הרמ'
צריך נפוחה : וכן לפעמים נמצא בסוף הריא'
בשפולין דלדולין כעין סרכות גם זה בשר ונקראין ד'
דלדולי ריאה : לא לידע אינו סרכא ואינו דלדול ת **נ'א'י'נ'**
תניח הריאת במים פושרין אם ינתקו מאליה זהו דלדול
וס' לא שרידן ולא קיימין וכל הסרכות שהן טרפות
היינו שהן קשין אבל אם הם נמוחין במשמוש היד או
במים פושרין נדלעיל או הם נקראין רידין וכשרה וס'
יאכלמו בקש' נמצאת באבעבוע סירכא תלויה טרפה .
מצאתי כתוב בהמה שלא הושקתה מים סמוך לשחיטתה
נולה מלאה סירכות דקות וקשות **ט'ר כ'א** שהכירכא
טרפה משום שהריאה שואבת כל מיני משקין ומחמת
זה יבואו לה חולאים ולבסוף יבא לה נקב ויוצאים ה'
המשקיפדרך הנקב ונקרשין ונעשין סירכה : וקרוב שעלה
מחמת מנה כריאה אינו גלום **ר'א'ה** דרמיא
לאופתא טרפה פי' שקשה במשמושה בעץ אי נמי ש'
שהיא לבנה בעץ אי נמי שהיא קלה בעץ : **ר'א'ה**
שתשמע בה קול רברה אם ניגר במקום שכבנו ישמע
ההברה מושיבין עליו חוק או תבן או נוצה אם נתגרנר
טרפה ואם לאו כשרה שהקרום התחתון נקב והרוח
הולכת בין הקרומות ומפני זה ישמע בה קול הכרה ואם
אין יודעין מהיכן יוצא הקול ישימו אותה במים פושרים
אם מכבקה טרפה . ואם לאו כשרה : זה כלל גדול

כל ריאה שנפחין אותה במים פושרים ולא בקבקי המים
הרי היא שלמה מכל נקב וכשרה: **קרוב** שעלה
מחמת מכה בריאה ונסתם הנקב אינו כלום. **תולעים**
שנמצאו בריאה והריאה נקובה נשרה. חוקה שאחר
שחיטה נקבה לפי שהרגישו שחום הטבעי אפס במות
הבהמה רחקו לצאת לבקש חמימות ונקבה הריאה או
אפשר לומר שבעוד הבהמה חיה אי אפשר לתולעת ל
לנקוב מתוך טרדת הריאה שמרחפת תמיד בלי הפסק:
ודקא שנמצאו תוך הנקב דאו ירעינו ודאי שנעשת עי
התולעת בן משמע מרברי רשי ורגמה ול: **קרה**
והוציאו הריאה קודם כריקה טרפה ולא סמנין ארובה
ומעשה היה בקולוניא ואסרו כל חמטי הדור ול: **וכן**
כתב בהג' ול: **ויש** מכשירין דקא בגריים ומלאים:
ונפחין אותה אם היא בעין כן פסק הרמבם ול: פיא
מהלכות שחיטה וכן פסק הרן ול: פק רחולין וכן
פסק הרשבא ול: ג' רברים הם שצריכין כריקה בשיטתן
לפנינו ואם אי אפשר כשרים רחוקתן כשר ותולין להקל
הא' בריקת השוחטין אם הם מומחין לפתחלה צריכין
כריקה בשיטתו לפנינו או קודם שחטה או לאחר שחטה
ברברי רבותינו הגאונים ול: ואם הלך ואין ידוע אם הוא
מומחה אם לאו סמנין על הרוב מצויין אצל שחיטה ש
שהם מומחים והב' בריקת הסנין אחר שחיטה רבשונו
בודקין ואם אינו סומכין על בריקתו הראשונה והג'
בריקת הריאה לפתחלה אסור לאכול מן הבהמה עד ש
שתברק ובאי אפשר לבודקה כשרה טראמדין בא ואב

ונשל בני מעיה והחורין כשהן נקובין אין חוששין שמא
במקום נקב נקב: **עב' בהדושו**. בליצר יבדוק יקרע ה
השוחט את הטרפיש וכשיבא הבודק לחתוך את טרפיש
הכבר ולבדוק יזהר שלא יחתוך שום סידכה אם ישנה שם
וכיצד יעשה יחתוך נקב קטן סמוך לצלעות ויכניס אצבעו
ויברוק סביב הנקב באצבעו ואז ירחיב הנקב ויכניס ידו
בזריעות גדול בנחת אחד כל דבר ויבדוק את הריאה ב
במקומה: **וימשש** בנחת בכל צדדיה בין לפני הדופן
בין לפני שומן הלב: **ובערונות** ובשפול אם יש סידכה
או בועה: **ואם יש** סידכה מנה וכה: **ויכנה** בנחת האונן
ג' מן הימין ול' מן השמאל כשהיא תלויה ברגליה ובני
מעיה בלפי השוחט. ואם יתלה אותה האדם בידו ופני
הריאה נגד פניו יהיו לשמאלו ג' יליכינו ב' ואם הבהמה
בקרקה אם הבודק עיניו מצד כרס הבהמה ומשם בודקה
ימצא ג' מן השמאל ב' מן הימין: **ואם** הבודק אצל
ראש הבהמה יהיו ג' מן הימין וב' מן השמאל: **ואח**
יבדוק בודק העומדת עם הג' לצד ימין ואינה עומדת
בדרא דאני אלא מרוחקת מהן לצד פנים ויש לה כמו כוס
בפני עצמה והוא בתוך הניס: **ונקראת** וררא שרומה
לורר רעודתה עולה: **ויבדוק** אם נמצאת שלא במקומה
עם הב' לצד שמאל: **וכן** אם נקבה או נסרכה או חסרה
או נמצאו ב' או אם אין לה ניס: **יא** שאם לא נמצאת
הוררא בתוך כיסה ינפח הבודק את הריאה ויניחה בתוך
כיסה אם תשאר בתוך כיסה עי' נפיחה כשר: **אבל** אם
לא תשאך בתוך כיסה אפי' עי' נפיחה טרפה רהוי ש

שינתה מקומה • נמצאת הורדא גדולה כשאר אונות ואין
 לה תואר ורדא יש אוסרין • אבל רב אלפס זל מתיר
 בכל עניין בין אם שנתה תוארה • בין אם שנתה מקומה •
 בין שהיו לה ב' א' לצד ימין וא' לצד שמאל • וכן אם
 נמצאת א' והוא לצד שמאל • וטוב להחמיר • ואחכ
 יוציא הריאה לראות אם יש שנוי מראות המטרופות ב
 גדלעיל • אלף הן דיני הריאה שחייבו רז"ל לברוק ולא
 סמנין ארובה כמו בשאר המטרופות שבבהמה • ורשעים
 שחייבו רז"ל לברוק הריאה בלבד מכל שאר המטרופות
 משום שטרפנות הריאה מילת' דשכיחא והקד' מלתא דלא
 שכיחא • והריאה שהיא מורגת במטרפות ברוקין •
 אחזוקי איסורא לא מהזיקין •

נשלמו פסקי דיני הריא • שבח לאל שנתן לנו תור' מאוהד

הלכות בדיקת הריאה בקוצר בשיר שקול
 כפי מנהג אשר נהגו בשאלונקי רבתי עם יעא

ככל לבי אחלה אל • לעזבה •
 לתבר שיר לשכחתי • ארובה •
 זמן בוגר מלאכתתי היא • טרודה •
 לזכרוני ויציל • ממבוכה •
 מנבתי לבר דבר • בסירכות •
 צדיקים לי במקל יד • תמיכה •

במטרפיות טרוך ריאה • לברה •
 עלולה היא ורעותא • שבכה •
 לכל סירבא אמת צריך • בריקה •
 לבר אונה לדופן • הסרובה •
 ואומא מהמת מכה • ברופן •
 ואונה לחברתה • הסמוכה •
 ובן אומא בלי פלוש • לדופן •
 ובן אונות לשומן לב • כרובה •
 תלואים גם קצת אסרו • לחומרה •
 חמירו בה אבל לא • בחלבה •
 ושישה הם לפי חשבון • מנויים •
 כפי הר' יעקב קשת • דרובה •
 ושלשה הם ואין להם • תרופה •
 טעוין הם כפי כלב • שליכה •
 בשם מנהג ובה אחוז • בגופה •
 בכל מקום יהי חמה • שפוכה •
 ונרגרת למטה ממקום • שחיטה •
 ודין שוה דהאי אנקיב • צריכה •
 וחוט נאחו לגב ביעה • טרפה •
 ותברק כרנוך בשר • נמוכה •

וְנִשְׁאָרִים עֲשֵׂה בְּכָל • נְפִיחָה •
 לְחֹבֵי יָם וְהִיא רַבָּה • מְלֹאכָה •
 וְאֵין סִירְקָא בְּלִי נֶקֶב • בּוֹרְאֵי •
 אֲבָל רַחֲמֵיךָ נֶקֶבֶתְךָ • לְאִפְכָּא •
 נְפִיחְתָּן וְהִיא מְרִין • מְקוֹמָן •
 בְּשׁוּם אֹתָן כְּתוּד מִימֵי • בְּרַבָּה •
 וְהִזְהֵר בְּשׁוּם יָרֵךְ • לְפָנֵים •
 בְּהֵר שְׂבָא אֵל תַּעֲשׂ • מַעֲיָבָה •
 וְגַם בּוֹעֵא בְּשׂוּלֵי • דְרִיאָה •
 לָךְ תַּתִּיר בְּחֹט בֶּשֶׁר • מִשׁוּבָה •
 וְרִין אֹתָהּ בְּשׂוּלֵי • דְמִרְאֵי •
 וְאֵל תַּטְעֵה בְּחֹדֵיךָ • בְּתוּבָה •
 בְּמִרְאֵי תַח בְּמִשְׁבָּבָה • לְטַמְאָה •
 וְרִיאֵי יָאז • הַיּוֹבֵל • אֶבְבָּה •
 מְקוּם אַמּוּם בְּגִרְנוֹד רוּק • תְּבַקְרֵי •
 בְּלִיחָה גַם וְאַחֲרֵי • הַתִּיבָה •
 וּבְזַנְחָה בְּשִׁלּוֹנִיק • בְּקִרְיָה •
 בְּרַבָּנִים וְהֵם שְׂרֵי • מְלֹבָבָה •
 נְשִׁלָּם • שְׂבַח לֹאל בּוֹרְא עוֹלָם •

אָבְנֵי לִי אֲנֹכִי אֲשִׁירָה • אָמַר לִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל •
 תַּחֲלַת כָּל רַבְדֵי • אֲשֶׁר אֱלֹה עֵינֵי לֹאל גּוֹרָא •
 לִישׁוֹד אֶת שְׁנֵי אֲפִתֵי • לְבַל אֲשַׁנָּה בְּהַחֲבִירָה •
 מְלֹאֹת שִׁיד שְׁמַתֵי זָם • לְשׁוֹנֵי תַהֲגָה שְׂרָה •
 אֲבֹאֵר בְּלִשׁוֹן קַצוֹר • בְּדֶרֶךְ טוֹב וְהִישְׁרָה •
 בְּרִיקַת שׁוֹר וְצֹאן חַיָּה • בְּרִין רִיאָה וּכְתוּדָה •
 וְנִפְשֵׁי אֹתָהּ בְּהֵם • לְהַרְצִיאֵם לְכֹן אֲזוּרָה •
 בִּירַח בְּאִישׁוֹן לֵיל • זְכַשְׁמַשׁ בְּיוֹם יֹאִיר •
 דָּאָם תִּשְׁאַל לְמִי אֱלֹהֵי • אָמַר מֵאִיר לְבֵית מֵאִיר •
 בְּאֲשֶׁר רִאָה הַמְשׁוֹרֵר תַּפְאֲרַת הַסֵּפֶר וּמַהֲלָלוֹ • כִּי רַב חֵילוֹ •
 מִחֲבֵרַת פִּי הַבַּיִת כְּרִגְיָאֵל • וְיִשָּׂא מִשְׁלוֹ וְיִוָּאֵל •
 מִתִּי כִינָח קָחוּ מִנִּי • לְלַמֵּד נָא בְּאִיר מֵאִיר •
 אֲשֶׁר בִּיאֵר רִינֵי רִיאָה • סְנוֹר פִּתַח רַבֵּר יֹאִיר •
 יִבְאֵר בְּלִשׁוֹן קַצוֹר • קַצַּת זְרוֹת וְקַל יִשְׁאִיר •
 דָּאָו קִיצוֹר אֲשֶׁר קַצוֹר • לְבֵית מֵאִיר אֲבָן יֹאִיר •
 וְיִסְפֵּךְ שְׂאֵת מִשְׁלוֹ •
 מְרַחֵךְ לְשׁוֹן פִּה אֲלֵמִים • פִּתַח רַבְרִיק יֹאִיר •
 אִם יִשְׁכַח תְּלַמּוֹד מִחֲכָמִים • בֶּן מְנַשֶּׁה יֹאִיר •
 כְּמַלְחֵם הָעֵי נִפְלוּ לֹחֲמִים • רֹבֵה שֶׁל סְנַהֲדְרִין יֹאִיר •
 רִיאָה גּוֹרָף מְכַל סְמִים • מֵאִיר בֶּן יֹאִיר •

נִרְבֵּן
 לְרַבֵּן
 יִתְחַזֵּק

תפלה קצרה

צרכי עמך ישראל מרובים ודעתך קצרה יהי
רצון מלפניך יי אלהי ואלדי אבותי
שתתן לכל אחד ואחד כד פרנסתו ולכל נזירה
וגויה די מחסורה והטוב בעיניך עשה ברוך אתה
יי שומע תפלה :

הרצה ונכנס לדרך אמר
יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלדי אבותי
שתכניסני לדרך הוה לשלום :

נכנס בו אומר
מודה אני לפניך יי אלהי ואלדי אבותי
שהכנסתני לדרך הוה לשלום :

רצה לצאת ממנו אומר
יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלדי אבותי
שתוציאני מן הדרך הוה לשלום :

יצא ממנו אומר
מודה אני לפניך יי אלהי ואלדי אבותי
שהוצאתני מן העיר הוה לשלום
וכשם שהוצאתני מן העיר הוה לשלום כן
תוליכני לשלום ותצעירני לשלום ותסמכני
לשלום ותצילני מכל און ואורב בדרך ותנני
לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל ראי

1539

Handwritten Latin text, likely a translation of the prayer on the left. It includes phrases like "Deus in excelsis", "Abba in excelsis", and "Deus in excelsis".

וּתְנִיעֵנִי אֵל מַחֲזֵ חַפְצֵי לְשָׁלוֹם וְתַחֲזִירֵי לְבַיְתִי
לְחַיִּים וְלִשְׂמֹחַת וְלִשְׁלֹמֹם וְתִשְׁמַע קוֹל הַתְּפִלָּה
בְּשׁוֹעֵי אֶזְבֵּךְ וְתַעֲשֶׂה חַפְצֵי הַיּוֹם הַזֶּה אֲמֵן סֵלֶה וְעַד :

הַיּוֹצֵא וְדַרְךְ וּמַתִּירָא מֵאֲנָשִׁים רַעִים יֹאמֶר :

רְבוֹן כֹּל הָעוֹלָמִים הַצִּילֵנִי מִפֶּחַד זֶה בְּשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וּמִלְטָנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי נָא :

וְאַחַר כֵּן יֹאמֶר אֱלֹהִים הָיָא פְּסוּקִים שְׁתַּחֲלִיתָן נוֹן וְסוּפֵן נוֹן
וְהַפְּסוּקִים הָרֵאשׁוֹן יֹאמֶר שְׁלֹשָׁה פַעֲמִים :

נָנֵעַ צִרְעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוֹכֵא אֶל הַכְּהֵן :
נָחֵנוּ נַעֲבֹר חֲלוּצִים לִפְנֵי יְיָ אֶרֶץ כְּנַעַן

וְאַתָּנוּ אֲתוֹת נַחֲלֵתֵנוּ מֵעֵבֶר לִירְדֵן נִבְיֵא מִקְרָבְךָ
מֵאַחֲדֵךְ כְּמוֹנֵי יָקִים לֵךְ יְיָ אֱלֹהֵיךְ אֱלֹהֵי תִשְׁמַעוּן :

נִהַר פְּלִגְיֵי יִשְׁמַחוּ עִיר אֱלֹהִים קְדוֹשׁ מִשְׁבְּנֵי עֲלִיוֹן :
נְחִית בְּצֵאן עִמָּךְ בְּיַד מִשָּׁה וְאַחֲרָן : נִגְדַר אֲבוֹתֵם

עֲשֶׂה פְּלֵא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׂרָה צוּעוֹן נִפְתִּי מִשְׁכְּבִי
מִדֶּם אֱהָלִים וְקִנְמוֹן : נִרְ אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָדָם חוֹפֵשׁ

כֹּל חֲדָרֵי בְּטָן : נוֹפֵת הַטּוֹפֵנָה שְׁפֹתֶיךָ בְּלֵה דְבַשׁ
וְחֵלֶב תַּחַת לְשׁוֹנֶךָ וְרֵיחַ שְׁלֹמוֹתֶיךָ בְּרֵיחַ לְכַנּוֹן :

נִוְדוּ מִתּוֹךְ בְּכָל וּמֵאֶרֶץ בְּשָׂרִים צֵאוּ וְהָיוּ בְּעֵתוֹדִים
לִפְנֵי צֵאן : נוֹשְׁקֵי רוּמֵי קֶשֶׁת מִיְמִינִים וּמִשְׁמָאִילִים

בְּאֲכָנִים וּבְחֻצִים וּבְקֶשֶׁת מֵאַחֵי שְׂאוּל וּבְנֵימֹן :
וְאַחַר כֵּן יֹאמֶר אֱלֹהֵי הַפְּסוּקִים אֲשֶׁר הֵם מִשׁוּלָשִׁים :

מִשְׁמַע יְדוּמָה וּמִשָּׂא : וְיֹשֵׁב יִצְחָק בְּנִרְרָה :
וְהָרַעַב בְּבֵר בְּאֶרֶץ : וּבְנֵי בֵן הַשִּׁים :

לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ : מִכְּשִׁפָּה לֹא תַחֲיֶה :
וְעֲשִׂיתָ מִשְׁבָּצוֹת זָהָב : וְלִשְׂאֵת וּלְכַפָּחַת וּלְבִהַרְרַת :

וְלִצְרַעַת וּבְגֵד וּלְבֵית : יְבָרְכֶךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ :
וּבְנֵי פְלוֹא אֱלֵיָאֵב : וְיַחֲזִי אַחֲרֵי הַמְּנַפֶּה :

בְּרוּךְ טַנְיָהָךְ וּמִשְׁאֲרֵיךָ :
וְהַחוֹט הַמְּשׁוּלָשׁ לֹא בְּמַהֲרָה יִנְתָּק :

וְכֵן יֹאמֶר שְׁבַעֵה פַעֲמִים וְאַחַר כֵּן יֹאמֶר :

הַמְּלֹאךְ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רַע יְבָרְךָ אֵת
הַנְּעָרִים וְיִקְרָא בְּהֵם שְׁמִי וְשֵׁם

אֲבוֹתֵי אֲבִרְהָם וְיִצְחָק וְיִדְגוּ לְרוּחַ בְּקֶרֶב הָאֶרֶץ :
יְיָ עֲזִי וּמַעֲזֵי וּמְנוּסֵי בְיוֹם צָרָה : אֱלֹהֵי גִוִּים יִבְאוּ

מֵאַפְסֵי אֶרֶץ : וְיֹאמְרוּ אַךְ שִׁקְרָה נַחֲלוּ אֲבוֹתֵינוּ
הַכֹּל וְאֵין בָּם מוֹעִיל : כִּי יְיָ שׁוֹפְטֵנוּ יְיָ מַחֲזִיקֵנוּ :

יְיָ מִלְּבָנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ : יַחֲזִי לְרִצּוֹן :
כֹּל הַפּוֹגַע בְּאָדָם רַע יֹאמֶר כֵּן בְּפִמּוֹ :

וְהַמְּצַפָּה אֲשֶׁר אָמַר יִצְחָק יְיָ בִּינִי וּבִינֶיךָ
כִּי נִכְתַר אִישׁ מִרְעֵהוּ :

וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר פָּתַח הַבַּיִת הָיוּ בְּכַנּוּיָרִים מִקְטוֹן
וְעַד גָּדוֹל וְיִלְאוּ לְמִצּוֹא הַפֶּתַח : תְּפוּל עֲלֵיהֶם

אִימְתָה וּפֶחַד בְּגָדוֹל זְרוּעָךְ יִדְמוּ כְּאֶבֶן : עַד יַעֲבֹר
ט ב י 2

ועמד יי' עד יעבור עמו קניית :

ויאמר בינו לבין עצמו :

ל ילחם לכם ואתם תחרישון : יי' איש
מלחמה יי' שמו : יי' ימלוך לעולם ועד :
יי' עוז לעמו יי' יברך ארצו בשלום :
עשה למען שמך : עשה למען ימינך למען
יחלצון ידיך הושיעני ימינך וענני : חנוך
ואליהו הלכו בדרך ולא הווקו בן לא נזק אנחנו
ונלך בשם יי' אלדינו לעולם ועד :

לעבור במים בין בסוס בין ברגליו אומר :

כ תעבור במים אתה אני ונהרות לא
ישטפו כי תלך כמו איש לא תכור
ולחבה לא תבער כף :

ויאמר זה הפסוק עלפה קודם שיכנס במים וגם בעברו
אומר תמיד :

א תשטפני שבולת מים ואל תבלעני
מצולה ואל תאמר עלי באר פיהו השם
הגדול הנכבד והנורא שמרני והעבירני לשלום
והצילני הושיעני אלדים כי באו מים עד נפש :

הרואה כתי כסופות כיוסוכן אומר ברוך אתה יי' מציב
גבול אלמנה : וכחורבן אומר באי אלדינו מלך
העולם דיין האמת : הרואה קסת אומר באי אלדינו

מלך העולם זכר הנדית נאמן בכריתו וקיים
במאמרו : הרואה מלכי ישראל אומר ברוך אתה יי'
אלדינו מלך העולם שחלק מכתבו ליריאי :

הרואה מלכי אומות העולם אומר באי אלדינו מלך העולם
שחלק מכתבו לבשר ודם : הרואה חכמי ישראל אומר
באי אלדינו מלך העולם שנתן מחכמתו ליריאי :
הרואה חכמי אומות העולם אומר באי אלדינו מלך העולם
שנתן מחכמתו לבשר ודם : הרואה את חכמו לאחר
פלטים יום אומר שהחיינו : ולאחר שנים עשר מדם אומר

ברוך אתה יי' אלדינו מלך העולם מחיה המתים :
הרואה כרפא סמליו אומר ברוך רחמנא דחבך לן ולא
יחבך לעפרא : הרואה את הכושי ואת בנימור ואת הפסס
נפת הנכס אומר באי אמה משנה את חבריות :

הרואה נדיות טובות ולכות טובות אומר ברוך ששכח לו
בעולמו : על סווקים ועל הופפות ועל הרעמים ועל הרעפות
ועל הנריקים אומר ברוך אתה יי' אלדינו מלך
העולם שכוחו וגבורתו מלא עולם :

הרואה את הס הנדול אומר באי אלדינו מלך העולם
שעשה את הים הגדול : הרואה את ההרים ואת הנכפות
ואת הסדרות הגדולות אומר באי אמה עושה בראשית :
על הנשעים ועל כסורות טובות אומר באי אלדינו מלך
העולם הטוב והמטיב : ועל סעופות רעות אומר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם דיין האמת :

לכבדו סס סכריכין להודות וירחי סיס והולכו מהכרות וסיוס
מניס סלסוריס ומי סולס וכסרפס וככלס כתיב כסס וירחי לוי
ססרו וירנוסו סקסל עם סכסן סכריך להודות כקסל ומל
מכריכין :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנומל
לחייבים טובות :

הנכנס לבית המדרש יתפלל שלא יארע תקלה על ידו
דיאמר :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלדי אבותי
שלא אבשל בדבר הלכה ושלא
אומר על טהור ממנו ועל טמא טהור ולא על
המותר אסור ולא על האסור מותר ושלא יכשלו
חבירי ואשמח בהם :

ובציאתו יודה ויאמר :

מודה אני לפניך יי אלהי ואלדי אבותי
ששמת חלקי עם יושבי בית
המדרש ולא שמת חלקי עם יושבי קהנות שחם
משבימים ואני משבים הם משבימים לדברים
בטלים ואני משבים לדבר הורה הם עמלים
ואני עמל הם עמלים ואינם מקבלים שכר ואני
עמל ומקבל שכר הם רצים ואני רץ הם רצים
לבאר שחת ואני רץ לחיי עולם הבא :

לעולם יהא אדם רגיל לומר כל מאן דעביד
רחמנא לטב עביד :

כנה בית חדש או קנה כלים חשובים אצלו מכרך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו
וקיימנו והניענו לזמן הזה :

הלכות שחיטה

ש ב

מי שירצה לאכול בהמה או חיה או עוף צריך
שידע בתחלה תשעה דברים הכלולים
הלכות שחיטה ואחר כך ישחט ויאכל ואלו הן :

ראשונה מי ישחוט : השנית למי ישחוט :
השלישית באיזה מקום מן הכתומה ומן העוף
ישחוט : הרביעית כמה שיעור ישחוט : החמישית
באיזה דבר ישחוט : הששית כיצד ישחוט :
השביעית היכן ישחוט : השמינית מתי ישחוט :
התשיעית מזה חן הדברים המפסדין ארז
השחיטה : וזה ביאור כל פרט :

הראשונה מי ישחוט ישראלי ולא נכרי ולא
משומר לעבודה זרה או מחלל
שבת כפרהסוי ולא מיז ולא חרש שומט וקמץ

ט ד 9 4

השנית למי ישחוט לכל מי שירצה לאכול
בשר :

השלישית באיזה מקום מן הבתה ומן העוף
ישחוט: כצואר בשני הסמנין שחן
הקנה והנושט ומקום השחיטה בקנה משפוי
בובע ולמטה עד מקום שסניע ראש בנה הריאה
העליונה בשתי הנפות שהיא אצל החזה :

ומקום השחיטה בנושט מתורבץ הנושט ולמטה
עד מקום שיתחיל לחיות פרצים בפרס: וכעוף
עד הופק וכל שחותמו למעלה וכונן הוא
הנושט והוא ראוי לשחיטה וכל שחותכו ואינו
כונן אלא שעומד במקומו הוא תורבץ הנושט
ואינו ראוי לשחיטה ואם שחט למעלה או למטה
ממקומות אלו הרי זה פסולה :

הרביעית כמה שיעור שחוט שני סמנים
הנזכרים שהם הקנרה והנושט בין
בבתה או חיה או עוף ואם שחט רוב אחד בעוף
ורוב שנים בבתה או בחיה בשרה: שחט אחד
ותצי בבתה או בחיה או חציו של זה אפילו
בעוף פסולה עד שישחוט רוב אחד מהם בעוף
ורוב שנים בבתה וחיה כמו שזכר: וצריך
השוחט שישחוט שני הסמנין והורדין באמצע

הצואר לצאת ידי ספק:

המישית באיזה דבר ישחוט: בסמנין שחית
חד ולא יהיה בו פנים וצריך שיברקנו
נפח בחורו: בצפרנו ובשר אצבעו משלוש
החותיות קודם שחיטה: ואם ישחוט בתמות או
עופות הרבה יברוק הסמנין בין כל אחת ואחת
בענין שלא יהיה בו פנים:

הששית כיצד ישחוט: מותח הצואר והסמנין
בידו למעלה ומוביאן על חסימנין
עד שישחטם או רובם לפחות:

השביעית היכן ישחוט: בכל מקום חוץ מתוך
ימים או נחרות או כבלי שיש בו מים
צלולים: וגם לא ישחוט בתוך הכלים ולא
לתוך הנימא:

השמינית מתי ישחוט: בכל זמן ואם ישחוט
בלילה צריך שמתה נר לפניו לראות

פה ששחט ואם באפלה שחט בראי כשרה:
השניעית מה הם הדברים המפסידין ארז
השחיטה: חמשה הם וצריך
השוחט שידעם ויזהר בכל אחת מהם:

ואלו הן:

שהייה דרסה הדרה
הגרמה עיקור :

שהייה ביצד כגון שהתחיל לשחוט
והנביה ירו או הניח ירו מלשחוט
קודם שיגמר השחיטה ושחה באי זה מקרה
שקרהו כדי שיתבונן וירביץ וישחוט בהמה אחרת
פרכה הנשחט ועוף לעוף פסולה ואם שהת
פחות משיעור זה הותר וגומר השחיטה וכשרה :
(ורוב כלופים וס כל סלכמוס מעניפים כל מהים סמינו
עמית עכשיו בין נמישט קמל בין כמישט כקמל סמינו
דקיס) אין שהייה בעוף בקנה כלל שאם
שחט הובו ושחה כבר נמרה שחיטתו ואם
שחט מיעוט ושרה חוזר וגומר השחיטה כל זמן
שירצה : וישט שניקב במשהו טריפה ואין לו
בדיקה מפתח אלה מכפנים מפני שעורו
העליון אדום והגמימי לבן ואם נמצאה בו
טיפת דם בידוע שניקב וטרפה :

האשכנזים נרוב הלועים פוסלים כשצריך בדיקה אפילו
בכנים משום שאין אנו בקיאים אפילו בבדיקת פנים

דרסה ביצד כגון שהכתבסין על הסימנים
בדרך שמנים בסוף או שחנית

הספין על הצואר ורחק וחתך הסימנים למטה
בחותך צנן או קשות הרי זו פסולה מפני
שחתך הסימנים בלא הולכה ובלא הובאה :

הדרה ביצד כגון שהכניס הספין בין סימן
לסימן או תחת העור או תחת

הצמר המסובך בצואר ושחט הרי זו פסולה :
מפני שצריך שחיטה גלויה ולא עשאת :

הגרמה ביצד השוחט בקנה למעלה
במקום שאינו ראוי לשחיטה

נקרא הגרמה ופסולה : וכמו שני חוטין יש בקנה
למעלה בטבעת גדולה שהיא בתוכם אם שייר
מקם כל שהוא למעלה בשרת ואם לא שייר
מקם קלום נקרא סוגרת פסולה : וכן אם
ישחוט או ינקיב ביושט במשהו במקום שאינו
ראוי לשחיטה טרפה :

עקור ביצד כגון שנעקרו הסימנים או
חכם או שום אחד מהם ממקום

חיבורם קודם גמר שחיטה הרי זו נבלה :
השוחט בהמה או חיה או עוף מברך תחלה :

ברוך אחר יל אלדינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו על השחיטה :

וּאִם יִשְׁחֹט חַיָּה אֹרֶךְ מִצֵּה לְכֹסוֹת דָּמָם בְּעֶפְרַיִם
(לְעֵלֶם וּלְעֵסֶם) וּבִשְׂעָה שֵׁיכֶסְנוּ מִכֶּרֶךְ :
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל כֹּסֵי הָדָם :
מִי שִׁשְׁחֹט עוֹף בַּשָּׁמַיִם לְחֹלֶה יִכְסֶה דָּמוֹ כְּלִיל
מוֹצָאֵי שֶׁבֶת וְיָמֵי שִׁרְצָה לְשִׁחֹט בְּיוֹם טוֹב
צָרִיךְ לַחֲזֹן הָעֶפְרַיִם וְלִבְרוּךְ הַסִּבִּין מִבְּעֶרְבֵי יוֹם טוֹב
וְאִם לֹא תִקַּן הָעֶפְרַיִם מִעֶרְבֵי יוֹם טוֹב יִכְסֶה הָדָם
כְּכֹל אֲחֵר עַד מוֹצָאֵי יוֹם טוֹב וְאַחֵר יִכְסְנוּ וְאִם
בְּצֶדֶת סִבִּין מִעֶרְבֵי יוֹם טוֹב אֵין צָרִיךְ לְבָרְכוּ
בְּשַׁעַת שִׁשְׁחֹט :

הַלְכוֹת בְּרִיקָה

בְּשִׁמְכֵנִים הַטֶּבַח יְדוּ לְבָרוּךְ יְבָרוּךְ
הַרְיָאֵה בְּשִׁתֵּי אוֹמוֹת נְדוּלוֹת
שֶׁחַן מִן שִׁתֵּי הַצִּדְרִין בְּכֹל מְקוֹם שֶׁחַן דְּבוּקוֹת
בֵּין בְּצִלְעוֹת בֵּין בְּבֶשֶׂר שְׂבִין הַצִּלְעוֹת בְּשֶׁאֵין
טֶבַח בְּרוּפֵן טְרַפֵּה מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְקוֹם רַחֵב וְעֵבֵדֵי
לְאִינְתוּקֵי וְכֵן בְּשׁוּמֵן חֵלֶב וְכֵן בְּשִׁמְנוֹנִית
הַחֹלֶף בֵּין שִׁתֵּי הָאוֹמוֹת אֲצֵל הַשִּׁדְרָה טְרַפֵּה
מִפְּנֵי שֶׁהוּא חֵלֶב הַעֲשׂוּי כְּבוֹבֵעַ וְאֵינוּ כּוֹתֵם וְקָרִינָא
עֲלֵיהּ זֹאת הַרְשָׁעָה הַיּוֹצֵאת אֲבָל אִם הִיא דְּבוּקָה

כְּאוֹנֵה הָרִי הִיא כְּפִי הַמַּחְלוּקָה שְׁנוּבִיר : וְאַחֵר כֶּךָ
יְבָרוּךְ בְּאוֹנוֹת הַקְּטָנוֹת שֶׁחֵם שֶׁלֹּשׁ סִימִין וְשִׁנִּים
מִשְׁמָאל אִם דְּבוּקוֹת אַחַת מֵהֶן לְזוֹת לְפָנִים מִן
הַחוּט וְכֵן בְּשׁוּמֵן הַחֹה טְרַפֵּה דְּעֵבֵדֵי לְאִינְתוּקֵי
וְאֵלוֹ הַצִּלְעוֹת אִם הֵם אֲחֵר מִבְּאֵן וְאַחֵר מִבְּאֵן
אוֹ שְׁנַיִם מִבְּאֵן וְשִׁתִּים מִבְּאֵן הוּא כְּפִי הַמַּחְלוּקָה
שְׁנוּבִיר וְאִם אֵלוֹ הָאוֹנוֹת דְּבוּקוֹת בְּנִרְוֹרֵת טְרַפֵּה
מִפְּנֵי שֶׁהוּא קָשָׁה וְאֵינוּ כּוֹתֵם וְכֵן בְּשׁוּמֵן שֶׁל
נִרְנֶרֶת טְרַפֵּה מִפְּנֵי שֶׁחֵם חֵלֶב הַעֲשׂוּי כְּבוֹבֵעַ
וְאֵינוּ כּוֹתֵם וְכֵן בְּשׁוּמֵן חֵלֶב מִחֵאֵי טַעֲמָא וְכֵן
בְּחֶזֶר הַכֶּבֶד טְרַפֵּה דְּעֵבֵדֵי לְאִינְתוּקֵי אֲבָל אִם
הָאוֹנוֹת דְּבוּקוֹת לְצִלְעוֹת וּבְבֶשֶׂר שְׂבִין הַצִּלְעוֹת
וּמִכּוֹבֵבִין יָחַד אוֹ בְּבֶשֶׂר בְּלֹא הַצִּלְעוֹת בְּשֶׁרֶה
אֲבָל בְּצִלְעוֹת עֲצָמוֹן טְרַפֵּה : וְאִם אֵלוֹ הָאוֹנוֹת
דְּבוּקוֹת זוֹ לְזוֹ בְּמוֹלְדֵתָן וּבְנִדּוּלָן זוֹ בְּצֶדֶת זוֹ בְּשֶׁרֶה
וּבְלֶבֶד שִׁתֵּיהֶם כֵּהֵם הַתּוֹכֶה דְּאוֹנֵי וּבְכֹל שֶׁהוּא
הוּי חֶבֶד אֲבָל אִם דְּבוּקוֹת שֶׁלֹּא בְּמִדְרֵן טְרַפֵּה
וְפִי שֶׁלֹּא בְּמִדְרֵן הוּא הָרֵאשׁוֹנָה עִם הַשְּׁלִישִׁית
אֲבָל הָרֵאשׁוֹנָה עִם חֲשֵׁנֶיהָ בְּמִדְרֵן הוּוּבְשֶׁרֶה
וְיֵשׁ אוֹמְרִים אֵפִילוֹ הָרֵאשׁוֹנָה עִם חֲשֵׁנֶיהָ וְהוּוּ
שְׁמוֹרֵכְבָת זוֹ עַל זוֹ שֶׁלֹּא בְּמִדְרֵן וְאֵפִילוֹ אִם הֵן
בְּמִדְרֵן וְיֵשׁ חֲלוֹן בְּעִתָּהֶן שֶׁלֹּא בְּמִדְרֵן הֵן וְטְרַפֵּה

משום דעבידא לאינתוקי : ואם האונה התחלונה
 של צד ימין דבוקה באונה התחלונה של צד
 שמאל : או האונה התחלונה של צד ימין דבוקה
 בצלע של צד שמאל מרפה דעבידא לאינתוקי :
 ואם תחסר אונה אחת מן הימין העינוניתא
 השלים השלשה וכשרה : ואם נחסר העינוניתא
 מרפה : או נחסרה אונא אחת של צד שמאל
 מרפה : ואם היתה העינוניתא בצד שמאל מרפה
 ניש מתירין : כללו של דבר אם חסור או יתיר או
 חולף מרפה : ואם כל הריאה כולה דבוקה בדופן
 מראשה לסופה כשרה ולא עבידא לאינתוקי :
 העינוניתא פל היכא דסדיכא מרפה ואפילו אם
 היא דבוקה בכיסה וכן אם נסרכת בין באומות
 בין באונות בין בשומן הלב בין בחצר הכבד
 מריפה וקרנא עלידה כבושת הנגב כימצא
 וכתוב בשאלות השוכות אם אלו החוסין שהן
 דבוקות אמילו בחוט השערה מריפה אבל אם
 הן במין רירין שסתפרק מאליו ואינו נבר שהוא
 חוט בשרה ובעבור שאין אנו בקיאי ברירין
 אסחונה כל כך חזק שאינו סתפרק בשמישוך
 אותו באמצע בנחת מרפה :

ענין בועות

תרתי

בועי ושפכי אהרדי כשרה בוועא
 בשיפולי ריאה מרפה ושיפולי רוצה
 לומר כל החוכים הרים האומת והאומות בין מלכטה בין
 מן הצדין אבל הרבה בועות דלא מטיכי אהרדי ואינם
 בשיפולי ריאה ואין חוט של ריאה מקפת אותה מריפה
 והכשר בוועא בריאה כך היא אם היא מלאה מים זכים
 ולא אסרוני או מלאה רוח או מלאה לחה עבה כחדא
 כשרה בתרתי דמטיכי להרדי מרפה אבל עמורים והם
 כמים מרפה ואפילו בחדא :

מראוי הריאה

ריאה

שהאדיסה מקצתה כשרה האדימה
 כולה מרפה : ריאה שיבשה מקצתה
 מרפה דמיא לכבדא כשרה דמיא לכשרא מרפה
 וסימניך ובשר כשרה מרפה :

תם

הלכות בדיקה כפי מנהג קק רומא יצו

מעניין

אונא באומא דוקא הראשונה עם השלישית
 היא מרפה אבל הראשונה עם השנייה
 בכל עניין נהגו להכשיר ואפילו היא מורכבת ואף אם
 יש חלון בנתים מעניין אומה באונה והיא אצלה נהגו
 להכשיר פרטי : האומה בכל מקום שנסרכת היא מרפה בין
 בחצר הכבד בין בשומן הלב ובשומן הגרגרת ולא בדקינן

אם יש מכה בדופן בדי להכשירה אלא מטריפין אותה
 ככל ענין רק אם תהיה דבוקה או קרובה באונה שהיא
 אצלה כמו שביארנו העימוניה דוודא בכל מקום שהיא
 דבוקה טרפה כה"מ במ"ל ואפילו בכיסה : האונות אם
 נדבקו לאי זה שומן שיהיה טרפה אבל אם דבוקות לבשר
 שבין הצלעות צו אפילו בצלע ובבשר יחד כשרה :

מענין הב צלעות הסמוכות לצואר אם נסרטו בהם
 האונות אם הם ארוח מכאן ואחת מכאן או שהים מכאן
 ושתים מכאן הסמיכו כרוסא להנה בענין זה העימואם
 נסרטו בבשר שבין הצלעות הראשונות לבד הסמוכים
 לצואר בין באותן כשר לבד בן כו ובצלע ראשון בין בו
 ובצלע שני נהגו לאסור אבל בבשר אחד שבין הצלעות
 בין בו לבד בין בו ובצלע של מטה ממנו או שלמעלה
 ממנו נהגו להכשירה :

דרך הבריקה כך היא

יחתוך הצד הפני תחלה מצד ימין הבהמה שהיא ימין
 הבריקה משתלויה ברגלים ויבדוק האונה תחלה סביב
 סביב עד חיתוך האונות בכל מקום שתמצא בה כירכא
 היא אכזרה כמו שביארנו רק אם היא דבוקה באונה
 שאצלה ואחר ישרה ידו ויבדוק וימנה שלש האונות
 מצד ימין ואחר כך העימוניה דוודא על אתניה דבוקה
 בשום בקום ואפילו בכיסה ואחר כך יחתוך הצד הנכד
 מצד שמאל ויבדוק האונה תחלה כדרך שאמרנו בצד
 ימין ואח"כ יבדוק השתי אונות שבצד שמאל כמו שביארנו :

תם ונשלם

תחלה לאל עולם יום העניית אסתר ט"ג לפ"ק בשם
 ה"ר יוסף מפדובה י"צ

Handwritten signature or note at the bottom of the page.

